

МАТВІЄНКО Олексій,

аспірант кафедри філософії Навчально-наукового інституту філософії та освітньої політики Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

ЕФЕКТИВНА КОМУНІКАЦІЯ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ ТА СУБ'ЄКТНІСТЬ УКРАЇНИ

В ХХІ столітті в умовах труднощів та розширення сучасної комунікації між державами, а також загострення відносин між різними країнами як Сходу, так і Заходу, набуває особливого значення можливість реалізації України як суб'єкта, як повноправного гравця та учасника міжнародної комунікації на світовій арені.

Визначаючи певні держави як суб'єкти і надаючи їм статус серйозних гравців на міжнародній арені ми часто це робимо через призму сили та впливу, але коли ми про це говоримо, маємо враховувати і аспекти в яких здійснюється оцінка сили чи могутності. За яким принципом ми визначаємо силу, за якими показниками це можна оцінити: розвиток економіки чи можливо розмір території держави, чи могутність армії, чи можливо сила національного духу та прагнення до свободи - ці критерії стосуються могутності держави але не завжди це визначає її суб'єктність. Але визначення суб'єктності залежить не лише від внутрішнього потенціалу конкретної держави але і від її зовнішнього впливу та реалізації на міжнародній арені, де якщо вона проявляє свою слабкість, то втрачає власну суб'єктність і стає доступною для маніпуляцій більш сильних учасників. Саме тому, суб'єктність держави напряду залежить від її власних автономних дій, тобто за таким принципом має бути повністю виключена залежність як від внутрішніх, так і від зовнішніх впливів, які залежать від думки однієї людини або групи людей. Проте у випадку України, для того, щоб дати самостійним гравцем на міжнародній арені, їй потрібно позбутися державного боргу для того що б в подальшому мати можливість діяти в інтересах нації та громадян України.

Надзвичайно важливим критерієм сили та могутності держави є її професійне та ефективне керівництво, яке може сформувати

стратегію дій для розвитку та вдосконалення держави, а також в змозі визначати цілі та їх досягати, де критерієм цілепокладання є державні та національні інтереси, а не інтереси певної групи людей. Ще одним гострим питанням для української держави є питання корупції. Якщо країна окутана корупційними схемами, то вона стає залежною від думки групи зацікавлених осіб і втрачає власну самобутність і відповідно і не може представляти себе як незалежного гравця на міжнародній арені, адже завжди в сфері інтересів буде лобювання чийхось інтересів, але інтересів держави в цілому. Корупційні схеми, якщо вони діють в державі, позбавляють керівництва держави приймати незалежні рішення.

Потрібно розуміти, що коли ми говоримо про бажання народу жити в високорозвиненій країні, яка не окутана корупційними тенетами і яка є суб'єктом на міжнародній арені, це стосується не тільки керівництва держави, а й кожного громадянина, який проживає та приймає участь у різних соціальних, економічних, суспільних, політичних, культурних та інших процесах, які формують державу та її суб'єктність. Визначаючи цілі та прагнення кожен громадянин, має діяти у відповідності до цих цілей і прагнень, має бути соціальна відповідальність за протиправні дії, які можуть перешкоджати та стримувати розвиток держави. Але не потрібно забувати, що для людини цілю є її власні інтереси, а для країни – це мають бути національні. Але проблемою для України є відсутність політичної еліти, яка б могла чітко сформулювати національні інтереси та через ефективну комунікацію донести їх до суспільства. Популяризуючи і крок за кроком вдосконалюючись, як держава та нація, яка має чіткий план дій та стратегію руху, а також усвідомлює кінцеву мету держави Україна.

Проте коли ми говоримо про внутрішні зміни в популяризації національної ідеї, разом з цим мають працювати і українська дипломатія, яка має вести ефективну комунікацію з рідними партнерами України, при цьому лобіюючи власні інтереси але не псуєчи відносини з країнами партнерами. І оскільки на сьогодні Україна знаходиться на стадії розвитку та становлення вкрай необхідно навчитися проказувати свою силу та могутність але вести конструктивний діалог з країнами-партнерами. Україна має використовувати досвід західних країн але при цьому не забувати

про власну ідентичність, формуючи шляхом ефективної комунікації стратегію становлення України як суб'єкта на міжнародній арені. Необхідно впроваджувати та реалізовувати реформи, які будуть направлені на розвиток України, боротьбу з корупцією та формування політичної еліти, яка здатна привести державу до успіху. Україна має потенціал та можливості для розвитку та самовдосконалення, де рушійною силою є народ, а політична еліта держави є соціально відповідальною.

Список використаних джерел та літератури:

1. Борисенко О. П., Чернокалова К. О. Комунікація як інструмент державного управління: сучасні тенденції// Публічне управління та митне адміністрування, № 2 (25), 2020. С. 58-62. DOI <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2020-2.10>

2. Місія України та національні інтереси в глобалізованому світі: візія націоналістів. Збірник матеріалів П'ятих Бандерівських читань (9 лютого 2018 р., м. Київ) / Упор. Т. Бойко, Б. Галайко, Ю. Сиротюк. — Київ–Львів: Недержавний аналітичний центр «УССД» – Видавництво «Астролябія», 2018. — 608 с.

3. Пирожков С. І., Хамітов Н. В. Цивілізаційна суб'єктність України: від потенцій до нового світогляду і буття людини Київ, Науково-виробниче підприємство «Видавництво «Наукова думка» НАН України», 2020. - 256 с.